

عنوان مقاله:

طراحی پژوهشگرانه فرهنگ و هنر با نگرشی بر معماری ایرانی و اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عارف شمسایی - مدرس، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

احمدرضا کابلی - عضو هیات علمی، گروه معماری، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران

خلاصه مقاله:

فرهنگ و هنر هر کشوری، رابطه نزدیکی با شناخت و حفظ هویت ملی آن کشور دارد و انسان بدون فرهنگ و هنرمعنایی ندارد. معماری ایرانی جستجوی کمال خویش یعنی همان نایل شدن به اندیشه وحدت را در سنتز میان نظم و رازمی جوید، زبان رمزپرداز معماری ایرانی با تعامل میان ابزار بیانی خویش یعنی رمزگان (ماده زمانمند) و اصل شفافیتساختار فضایی معماری را جهت می بخشد، و با بکارگیری عالم نظم یعنی هندسه، اندیشه وحدت را متبلور می سازد. در نتیجه می توان ماده زمانمند، اصل شفافیت و هندسه را سه عنصر در نمودار ساختن اندیشه وحدت در قالب سازمان فضایی معماری ایرانی دانست. با توجه به مباحثات مطرح شده می توان اظهار نمود که انکشاف فضایی که در سه لایه پدیدار میگردد تحت تاثیر لایه ی میانی به نوعی تداوم فضای و نهایتا به پیوستگی فضایی نایل می آید که مداوم از دید ادراک در زمان های مختلف تغییر یم کند در عین اینکه شخصیت و محدوده ی خود را دارند و در یک ترکیب کاملا واحد قرار میگیرند به طریقی که حرکت انسان در درون سلسله فضاهای یک بنا حرکتی سیال و لغزنده است و فضاها کاملا مکمل و تکمیل کننده یکدیگر هستند. در واقع سازمان فضایی معماری ایرانی از طریق این پیوستگی فضایی، در رابطه میان جزء و کل، پدید می آید و به وحدت و تعادل فضایی می رسد. روش پژوهش مورد استفاده در این مقاله، توصیفی تحلیلی بوده و داده ها و اطلاعات پژوهش و تحلیل اطلاعات به شیوه کتابخانه ای و اسنادی گردآوری شده است.

کلمات کلیدی:

پژوهشگرانه، فرهنگ و هنر، معماری ایرانی - اسلامی، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662332>

